

* *Български: I.* — Ный ще са повърнемъ пакъ върху стихосложеніето и особныѣ неговы родове, въ вторыя курсъ на Словесността — *Очеркы изъ исторіята на поезіята*; за сега смѣло препорѣчвамы на учители и ученицы съчиненіето на П. В. Оджакова подъ заглавіе: «*Науката (?) за пѣснотворство и стихотворство*» (Одесса, 1871 год.) съ особната ѣ часть: *Учненіе за народната българска поезія*. При многото натрупаны правила, опредѣленія и повторенія до излишества за единъ учебникъ по тѣзи часть, новоначалныѣ много може да са ползувать отъ книгата на младия нашъ юристъ и литераторъ.

II. Онѣзи, които са осѣщатъ проникнати съ поетическо чувство и сѣ въодушевени отъ творческый *гений* или имъ ѣ токо срѣкы да пишѣтъ стихове, трѣба да иматъ ѣще и поетическый *характеръ*, пакъ, освѣтъ правилата на стихосложеніето, потрѣбно имъ хубаво да знаѣтъ: *Психологіята* и *Естетиката*, двѣ науки, които тѣсно сѣ свързаны съ Словесността. Ный тукъ ще дадемъ само нѣкои общи понятія, които и съставатъ особенъ членъ отъ теоріята за стихосложеніето: —

Г. Психологически и естетически понятія.

* *Душа, самосъзнаніе, Психологія.* — Невидимото начало на невещественныѣ, свѣрх-чувствены явленія на вътрѣшния ни животъ, нарича са *душа*.

Свѣдѣніята за дѣйствието на вътрѣшния си животъ, за тѣзи невидима исторія или драма на нашето бытіе, ный придобывамы чрезъ наблюденіето надъ самы-себя си. Способността на душата непосредственно да забѣлѣзва сичкыѣ свои състоянія и тѣхныѣ измѣненія, преминуваніята отъ едно състояніе въ друго, казва са *съзнаніе* или *самосъзнаніе*.

Науката, въ която са излагатъ свѣдѣнія за явленіята на нашата душа, за силыѣ и законыѣ на тѣзи явленія,